

Grundlovsparagraf, nemlig § 77, som paa-lægger dette, idet den siger, at den, som ikke hører med til et anerkendt Trossamfund, skal betale til Kirken eller den samme Sum til Skolevæsenet. Derfor kan der komme den Besynderlighed, at St. Petri Menighed og i det hele taget Menigheder, der høre til anerkendte Trossamfund, f. Eks. Metodisterne, kunne blive fri, dog ikke for Grundbyrder, men for visse Afgifter, medens Folk, som høre til Folkekirken, men danne Frimenigheder derunder, ikke kunne blive fri. Det er det mærkelige, at Folk, der høre til den lutherske Konfession, ikke kunne danne Frimenigheder med samme Virkning, som Sektmenigheder kunne gøre.

Dette er en Uretfærdighed, som imidlertid skriver sig fra denne Grundlovsparagraf, § 77. Derfor ser jeg ikke, at vi kunne komme uden om dette paa anden Maade end ved, at vi ved første Lejlighed søge at faa Grundlovens § 77 forandret. Hvis denne Lejlighed skulde komme, vil man se det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og mig Arm i Arm. Vi kunne maaske gøre det af forskellige Grunde; jeg vilde gøre det, fordi jeg er ganske overbevist om, at jo større Frihed og Folkelighed der kan komme paa dette Omraade, desto mere er det til Gavn for det virkelig kirkelige Liv. Men, som sagt, det er deri, Hindringen ligger baade her og ude paa Landet. Jeg kan derfor ikke se, at det kommer det foreliggende Lovforslag ved, thi det omhandler kun Optrækningsmaaden af Afgiften og ikke selve Spørgsmaalet, om den skal opkræves eller ikke. — Hvis det stod til mig at afgøre, hvorvidt Afgiften til Præsterne skulde opkræves af dem, der ikke regne sig til Kirken, og af dem, der ønske at slutte sig sammen i friere Menigheder, vilde jeg meget gerne stemme derimod, men det staar ikke i min Magt som Følge af den paagældende Grundlovsbestemmelse. Her er der imidlertid kun Tale om forskellige Maader at opkræve den grundlovsmæssige Byrde paa.

K. M. Klausen: Jeg kunde have Lyst til, inden vi gaa til Afstemning, at gøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem for Mariibo Amts 4de Valgkreds (K. Bjerre) udtalte sig saa smukt om Frihed og Frivillighed paa det kirkelige Omraade, og vilde hævde Samvittighedsfriheden her. Deri kan jeg fuldt ud være enig med ham. Men saa, sagde han, kommer altid dette kedelige, økonomiske Spørgsmaal. Ja, det

er sikkert nok, at dette „kedelige, økonomiske Spørgsmaal“ jo meget ofte bevirker, at Folk maa gaa paa Akkord med deres Samvittighed. Jeg tror, at mangfoldige af vore Præster i Teorien ere meget frisindede Mænd, der holde paa Samvittighedsfrihed og hævde Frihed og Frivillighed paa det kirkelige Omraade. Men naar vi komme ind paa det økonomiske, er der desværre saa mange af dem, der maa gaa paa Akkord med deres Samvittighed og udføre Ting og Handlinger, de ellers ikke vilde have udført. Jeg agter ikke at forlænge Debatten meget, bl. a. af Hensyn til vor højtærede Justitsminister, som jeg ser sidder og venter med Længsel paa sin Lov om de læsterlige Klø. Han har jo næsten bragt den i Havn og venter naturligvis nu paa endelig at faa den sikret. Men jeg kan dog alligevel ikke nægte, at jeg ser mig nødsaget til at sige nogle Ord ogsaa om dette Lovforslag, selv om jeg derved kommer til noget at forhale, at den højtærede Justitsminister kan naa sit længe ønskede Maal: at se sin Pryglelov bragt i sikker Havn.

Ligesom det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) maa jeg udtale min Beklagelse over, at dette Lovforslag ikke er blevet henvist til et Udvalg. Det indeholder en Mængde Spørgsmaal af stor og indgribende Betydning, som det kunde have været rigtigt at faa undersøgt i et Udvalg, saa at man havde kunnet faa ordentlig Rede paa, hvad det drejer sig om. Men det forekommer mig ogsaa, at den højtærede Kultusminister gerne kunde have ledsaget sit Lovforslag med nogle Oplysninger. Det kunde saaledes have været interessant at vide, hvor stort et Beløb disse Præste-, Degne- og Klokkerpenge i Virkeligheden udgøre. Det, der skal lægges til Grund for Ligningen, er det Beløb, der er kommet ind i 1903. Det tror jeg absolut er en meget stor Fordel for Præster, Degne og Klokkere her i København, at de faa 1903. thi det er vist det fedeste Aar, de i det hele taget kunne faa, og det er da altsaa meget rart, at netop dette fede, gode Aar bliver lagt til Grund. Der havde, synes jeg, dog her været nogen Grund til ogsaa at tage Hensyn til den københavnske Befolkning, saa at man ikke netop tog det Aar, der var det daarligste for dem; man kunde jo have taget Gennemsnittet af en Række Aar, f. Eks. de 10 sidste Aar, og lagt dette til Grund. Det er nu ikke sket, og vi staa i det hele